

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

5. ČERVENCE 2015

Z obsahu:

Rodina: Zármutek

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 17. června 2015
- strana 2 -

Cesta k plnosti pravdy

(2 - dokončení)

P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 4 -

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (9)

Michael od sv. Augustina
- strana 6 -

Svatá církev - církev hříšníků

P. Lic. Sven Leo
Conrad FSSP
- strana 7 -

Fragment hlaholské Bible v Košicích

- strana 8 -

Bratr Eliáš

o životě v Iráku
- strana 9 -

Krista nepovažujeme jenom za učitele

- strana 10 -

Propagandou proti církvi (16)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 12 -

Evropský parlament přijal kontroverzní zprávu Noichl

- strana 13 -

*Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, vyproste u Boha pro Evropu milost
správného rozlišování ve věcech politických i duchovních, aby nezanikly křesťanské hodnoty,
které vytvářely její bohatou historii. Hospodine, pomiluj ny!*

Rodina: Zármutek

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
17. června 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V cyklu katechezí o rodině se dnes budeme inspirovat přímo epizodou, kterou podává evangelista Lukáš a kterou jsme právě vyslechli (srov. Lk 7,11-15). Je to velice dojemná scéna, která nám ukazuje Ježíšův soucit s těmi, kdo trpí – v tomto případě s vdovou, která ztratila jediného syna – a ukazuje také Ježíšovu moc nad smrtí.

Smrt je zkušenost, která se týká všech rodin bez jakékoli výjimky. Je součástí života, ale přece, dotkne-li se rodinných citů, nikdy neumí vypadat přirozeně. Pro rodiče je obzvláště trýznivé, když přežijí svoje děti. To odporuje elementární povaze vztahů, které rodině samotné dávají smysl. Ztrátou syna či dcery se jakoby zastaví čas: otevře se propast pohlcující minulost i budoucnost. Smrt, která odnáší dítě v raném či mladém věku, je facka příslibům, darům a obětem lásky s radostí odevzdaným životu, který jsme přived-

li na svět. Často přicházejí na mši do Domu sv. Marty rodiče s fotkou syna, dcery, dítěte, chlapce či děvčete a se ztrápeným pohledem mi říkají: „Zemřel, zemřela.“ Smrt udeří, a když jde o potomka, udeří v hloubi. Celá rodina je paralyzována, oněmí. A podobně je trýzněno také dítě, které zůstane osamoceno ztrátou jednoho či obou rodičů. Ptá se: „Kde je tatínek? Kde je maminka?“ – „V nebi.“ – „A proč jej nevidím?“ Za touto otázkou se skrývá úzkost v srdci osamělého dítěte. Prázdnota opuštěnosti, která se v něm otevírá, je o to úzkostnější, že mu chybí zkušenost potřebná k tomu, aby mohlo „pojmenovat“ to, co se stalo. „Kdy se vrátí tatínek? Kdy se vrátí maminka?“ Co odpovědět trpícímu dítěti? Taková je smrt v rodině.

V těchto případech je smrt něco jako černá díra, která se v životě rodin otevře a na niž neumíme dát žádné vysvětlení. A někdy to dojde dokonce tak daleko, že bývá kladena za vinu Bohu. Mnoho lidí

– a já jim rozumím – se na Boha hněvá, rouhá se: „Proč jsi mi vzal syna, dceru? A Bůh není, Bůh neexistuje! Proč to udělal?“ Kolikrát jen jsme to slyšeli! Tento hněv v srdci nějak souvisí s obrovskou bolestí. Ztráta syna či dcery, tatínka či maminky je obrovská bolest. A toto se v rodinách děje nepřetržitě. Tehdy, jak jsem už řekl, je smrt jako nějaká díra. Fyzická smrt má však komplice, kteří jsou ještě horší než ona, a nazývají se nenávisť, závist, pýcha, lakomství; zkrátka hřích světa, který pracuje pro smrt a činí ji ještě bolestivější a nespravedlivější. Rodinné city vypadají jako bezbranné a předurčené oběti těchto – smrti nápomocných – mocností, které provázejí dějiny člověka. Pomysleme na absurdní „normálnost“ událostí, které za určitých okolností a na určitých místech přidávají ke smrti také hrůzu, způsobenou nenávisť a lhostejností druhých lidí. Kéž nás Pán uchrání toho, abychom si na to zvykli!

V Božím lidu je mnoho rodin, které s milostí Božího soucitu darovaného v Ježíši dokazují činem, že smrt nemá poslední slovo. To je opravdový úkon víry!

Dokončení na str. 5

Ježíš Kristus nás vysvobodil z moci hříchu a smrti. Ale i když jsme zachráněni, vzhledem ke své hříchem porušené lidské přirozenosti potřebujeme stále obracení se. Tak je to i v katolické církvi, jejímiž jsme členy: církev je ustanovena Ježíšem Kristem, patří tedy Trojjedinému Bohu, a odtud se také odvozuje její svatost. (str. 7-8) Ale církev tvoří lidé, kteří jsou hříšní – a každý hřích jednotlivce objektivně působí škodu celému společenství. A proto je potřebné ono neustálé obracení se každého člena církve, aby se církev neoslabovala zevnitř a byla co nejsilnější v každodenním boji se satanovými nástrahami.

Lidé dneška jsou znaveni různými ideologiemi, ale přesto stále hledají (například u ezetoriků), rozhlíží se po hodnověrných svědčích. (str. 10-11) Zde je otevřený obrovský prostor pro každého křesťana, aby především svým životem svědčil: o tom, že Bůh je ži-

Editorial

vý; že se zjevil v Ježíši Kristu jako láska (str. 9-10); že tato láska se projevuje v životě společenství, které je svaté; že smrt nemá poslední slovo... Nutnost takového svědectví pramení ze samotné podstaty křesťanství: Bůh je Láska. A láska nikdy nechce být sama, protože pak je to sebeláska. To znamená, že pravá láska chce, aby i druhý měl aspoň to dobré, co mám já – v tomto případě je to víra v Trojjediného Boha, jehož láska k nám se nejvíce projevila na Kristově kříži.

Svědectví života je pak nezbytnou základnou pro odvážné a otevřené postavení se proti veškerému zlu, které satan může vymyslet. I na přijetí zprávy Noichl Evropským parlamentem vidíme, že „naše“ Evropa není politicky křesťanskou, jak bychom si přáli a jak by se to patřilo vzhledem k evropské

historii. (str. 13) Každý křesťan má zde svůj úkol – někdo politický, jiný svědectví běžného života, zasvěcené osoby modlitební... A to je možná kámen úrazu: každý, kdo svůj úkol neplní na sto procent, oslabuje sílu, kterou Bůh dává společenství křesťanů i každému křesťanovi jednotlivě. Ať už jsou důvody k selhání různé, vyžaduje to vždy nové obrácení se k Bohu a nové odhodlání „brát se“ za Boží věc.

Posilou necht je nám druhé čtení z dnešní liturgie: Zazářil-li Bůh v našem srdci, jistě nás také osvětlil, abychom poznali jeho velebnost, a dal nám sílu, abychom nemalomyslně, ale s odvahou a s čistým srdcem hlásali jeho slovo. Není to tedy naše moc, která zachraňuje svět, ale moc Boží, jež nemá hranice – my jsme jen nástroj. O kvalitě a spolehlivosti nástroje už rozhoduje každý sám za sebe...

Daniel Dehner

Ježíš dnes připravil pro své učedníky závažnou lekci. Neměl bys na ní scházet. Shromažďuje kolem sebe ty, kteří jsou ochotni vstoupit do jeho školy praktického apoštolátu. Zatím jich vybral několik desítek, ale sám říká, že je to málo. Jeho žeň je velká a potřebuje mnoho dělných rukou. Připoj se ochotně k jeho družině. I kdyby tě hned neposlal spolu s ostatními *do každého města a místa*, potřebuješ vědět, o jaké *dělníky* máš prosit, a také jak máš jeho vyslance přijímat ve svém domě. Pros proto předem Ducha Svatého, abys nepřeslechl, kde je tvoje místo.

Pán hned v úvodu zdůrazňuje, že poslání jeho dělníků je náročné a obtížné. Představa, že tě budou všude ve světě čekat s otevřenou náručí, je klamná. Prostředí, do kterého máš vstoupit, je svým dosavadním postojem nepřátelské. Pán tě výslovně upozorňuje, abys nespolehal na množství slov a na snahu vmluvit se předem do lidské přízně. *Nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky a nefalšujeme Boží slovo.* Tvým úkolem není za cenu falešných ústupků uzavřít mír mezi ovce a vlky, nýbrž předávat pravý *Kristův pokoj* těm, kteří jsou pro něj otevřeni.

Ale i mezi *vlky* máš vstoupit jako *ovce*. Jak si má počínat ovce mezi šelmami? Není to riskantní? Můžeš se toho odvážit tehdy, když si uvědomíš, **kdo** tě posílá. Zapomeň na to, kdo jsi, nestarej se, čím by ses sám vybavil, vyzbrojil a zabezpečil. Nebudeš přece vystupovat svým jménem ani ve své věci. Jdeš pouze do míst, *kam chce přijít sám Ježíš*, a On se chystá k těm, kteří Ho opravdu potřebují. Tim, že poslechnes a půjdeš, stáváš se součástí velkého Božího plánu: *Duch Pána, Hospodina, bude nad tebou, protože tě poslal přinést radostnou zprávu ubohým.* Ten, který tě posílá *hlásat milostivé léto*, postará se o to, aby nikde, kde On tě potřebuje, ani tobě nechybělo to, co budeš potřebovat ty. Být Ježíšovým apoštolem není zaměstnání, jeden ze způsobů, jak se uživit. Ty máš mít před sebou jedinou starost: *Kristův pokoj*, a ohlašovat třeba do omrzení, *že se přiblížilo Boží království.*

Musíš však počítat i s tím, že potkáš lidi, *na kterých Kristův pokoj nemůže spočinout.* Neztrácej ze zřetele, že jde přitom také o setkání dvou protichůdných světů,

Klíč k všemohoucnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Přiblížilo se k vám Boží království.

mezi kterými není možná shoda. Ty nejsi kompetentní vybírat si z Ježíšova poselství jen to, co by mohlo být přijatelné pro všechny. Jsi poslán *i mezi vlky*, abys jim přinesl celého a nezkrasleného Krista, a nikoliv aby sis od nich sám odnesl jejich ducha. Pán výslovně žádá, aby z tvého jednání a vystupování bylo všem zcela jasné, že se smýšlením tohoto světa nemáš nic společného: naopak, máš dbát, aby z něho na tobě nic neulpělo. *Bůh má tak zazářit v tvém srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti na Kristově tváři.* Těm, kteří tě odmítnou, protože jsi celý Kristův, musí být jednoznačně sděleno, že jsou na sceně a že se vystavují velkému nebezpečí.

Pán tě ovšem pošle především do míst, o kterých ví, že jsou tam srdce, která po něm hladoví a čekají na Boží dar. Kolik jich bude? Tisíc, sto, dvacet, nebo jen jedno? To není tvoje starost. Není tvým úkolem ovládnout situaci, nevymýšlej, jak na všechny vyžrát. Ztrácel bys čas, který potřebuješ k tomu, abys těm, jejichž dům a srdce jsou Bohu otevřeny, prokázal jménem Páně co nejvíce dobrodiní. Bude-li toho zapotřebí a dáš se Pánu zcela k dispozici tak, aby mu nepřekážela tvoje ješitnost a pýcha, může tě využít i k tomu, čemu se říká zázrak.

Největší zázraky se ovšem odehrávají v srdcích osvobozených z hříšných závislostí, z moci *démonů, kteří se musí podrobit* nikoliv tobě a tvému slovu, ale jedině *Ježíšovu jménu.*⁽¹⁾ I ty vděčíš jen jemu, že jsi jeho. Čím sis to zasloužil, že když k tobě přišel jeho posel, našel tvoje dveře otevřené? Není taková milost dostatečným důvodem, aby ses teď pro jeho království beze zbytku rozdal? Skutečnost, že můžeš mít nyní i na věčnosti místo po Ježíšově boku, je důvodem k tak velké radosti, že nemáš zapotřebí, abys ji hledal někde jinde, dokonce ani ne v tom, že budeš počítat své úspěchy.

Proto se srdcem naplněným milostí vykroč bez strachu mezi vlky. Neboj se jim vyprávět o radosti, která tě potka-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 61,1-3a

Duch Páně, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Siónu (obveselit), dát jim věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

2. čtení - 2 Kor 4,1-2.5-7

Bratři! Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milosrdně pomáhá. Nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. (Ale hlásáme) pravdu naprosto otevřeně, a tak se doporučujeme lidskému úsudku před Bohem. Vždyť přece nehlásáme sebe, ale (kážeme, že) Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši. Neboť Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“, zazářil i v našem srdci, aby osvětlil (lidi) poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři. Poklad (víry) máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám.

Evangelium - Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl

Dokončení na str. 6

la tak nezaslouženě. *Obvazuj ty, jimž puká srdce, ohlašuj zajatým propuštění a uvězněným svobodu, potěš všechny soužené. Ať z tvých úst přetéká, čeho je srdce plno. Je tomu doopravdy tak, i kdyby se ti třeba všichni vysmáli. Již jen to, že máš odvahu, abys radostně chválil Pána, je jasným důkazem, že se přiblížilo Boží království. Kdo by se bál? Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milostivě pomáhá. Kdyby tě za to třeba i ukamenovali, půjdeš tam, kde je zapsáno tvé jméno⁽²⁾. Hospodinova věrnost trvá na věky.⁽³⁾*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 10,17; ⁽²⁾ Lk 10,20; ⁽³⁾ Žalm 117

Cesta k plnosti pravdy (2 - dokončení)

V manželství

Po svém oficiálním přijetí do katolické církve Janne pokračovala ve studiu v Oslu. Tehdy potkala svého budoucího muže, mladého lékaře, emigranta z Maďarska, Arpáda Ludvíka Matlaryho. Poprvé si ho všimla, když přijímal svaté přijímání. Potom se pravidelně potkávali na mši svaté. Vzájemně se do sebe zamilovali. Její budoucí muž byl synem maďarského generála, šlechtice, pronásledovaného a utýraného komunisty. Podařilo se mu z komunistického Maďarska utéct v roce 1956. Usadil se v Norsku, kde dokončil studium lékařství.

Svatost manželství Janne a Arpád přijali v roce 1985 v bazilice svatého Petra v Římě. Asistoval jim jejich přítel, maďarský benediktin. Ve svátosti manželství je Ježíš spojil nezpřerhatelnými pouty své lásky. Dva se stali jediným tělem. Začaly nelehké, ale krásné roky manželského života. Janne zažila radosti i těžkosti mateřství – porodila čtyři děti. Současně se připravovala na svůj doktorát.

Po letech uvedla, že být ženou a matkou bylo pro ni revolučním zážitkem. Objevila, že početí dítěte, očekávání jeho narození i samotný porod je účastí rodičů na Božím aktu stvoření nového člověka. Nově narozené dítě je zázrak nad všechny jiné zázraky, a mateřství a otcovství duchovně proměňuje muže i ženu. Stává se pro ně neopakovatelnou příležitostí dozrávání k nesobecké lásce. Narození a vychovávání dětí bylo v životě Janne a jejího muže neobyčejnou školou lásky.

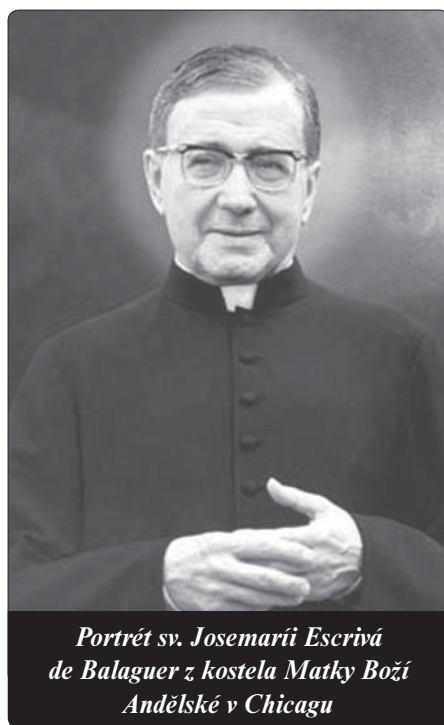
Po devíti letech od svého obrácení prožila Janne krizi víry, dobu duchovní vyprahlosti. Přepadaly ji tehdy dotěrné myšlenky na opuštění církve. Začala kritizovat postoj biskupů a kněží v Norsku; domnívala se, že jsou pasivní a že se neangažují ve veřejné oblasti. Jak se ukázalo později, hlavní příčinou její frustrace nebyl ani tak postoj kněží, ale to, že zanedbávala každodenní modlitbu a svátost smíření.

Tu bolestnou krizi překonala v prosinci roku 1992, když s celou rodinou pobývala v benediktinském opatství Pannonhalma v Maďarsku. Janne se svěřila se svými

duchovními problémy 82letému otci benediktinovi, který byl zosobněním dobroty a moudrosti. Pověděla mu, že její víra se vytrácí a že je jí velmi těžko. Řeholník na ni pohlédl s láskou a konstatoval, že jediný lék, který teď potřebuje, je rozehřešení. Zároveň ji poprosil, aby se připravila ke svátosti smíření. Na Janne to zapůsobilo tak, že málem oněměla, protože už delší dobu nebyla u zpovědi. Tehdy porozuměla, že hlavní příčinou všech duchovních krizí je absence modlitby a setrvání ve stavu hříchu.

Navečer, když už Janne uspala své děti, přistoupila ke svátosti smíření. Stala v celé pravdě před Ježíšem, vyznala všechny své hříchy a opomenutí, litovala jich z hloubi srdce a rozhodla se vše napravit. **Když zpovědník vyslovil svátostnou formuli rozehřešení, Janne pocítila, že ji zahrnuje nepředstavitelná láska a Boží milosrdenství dávající radost, jakou do té doby nikdy v životě nezažila.**

To byl radikální přelom v jejím životě. Bůh, který jí připadal strašně vzdálený, se od té chvíle stal nejbližším z blízkých a vykonal zázrak duchovní proměny Janne, odpuštění všech jejích hříchů. Jeho blízkost a láska pronikaly celou její bytostí, přinášely jí nepředstavitelnou radost zmrtevýchvstalého života.

Portrét sv. Josemaríi Escrivá de Balaguer z kostela Matky Boží Andělské v Chicagu

Když se Janne s rodinou vrátila do Osla, okamžitě napsala svému zpovědníkovi z Pannonhalmy, že je v ní stále přítomný prožitek neuvěřitelné radosti a Božího milosrdenství, které se stalo jejím údělem během rozehřešení. Otec benediktin odepsal: **„Bud' vděčná za tu výjimečnou milost a víc se modli!“** Vybízeli ji k vytrvalé denní modlitbě a k naslouchání Božímu hlasu.

Po té zpovědi Janne pochopila, že obrácení není jednorázovým aktem. Je to proces, který trvá po celý život. Pro zanedbávání modlitby kvůli lenosti a nedostatku disciplíny, kvůli setrvání ve smrtelném hříchu a vyhýbání se zpovědi je možné velmi lehce ztratit poklad víry. Proto je zapotřebí každý den obnovovat svou důvěru a odevzdání se Bohu prostřednictvím vytrvalé modlitby, svátostí smíření a eucharistie, vlastní disciplíny, umrtvování smyslů, přijímání obtížů cesty s Kristem úzkou a strmou cestou do nebe.

Péče o poklad víry

V únoru 1995 Janne dostává nabídku z Vatikánu, aby se jako delegátka Svatého stolce podílela na mezinárodní konferenci v Kodani, organizované OSN. Velmi ji potěšilo toto vyznamenání a výsada reprezentovat Svatého otce.

Jeden z členů delegace Apoštolského stolce, který žil spiritualitou svatého Josemaríi Escrivá de Balaguer, měl na Janne velmi pozitivní vliv. Příklad jeho autentické víry a četba knížek svatého Josemaríi Escrivá Janne poučily, že existuje disharmonie mezi jejím „soukromým“ životem víry a její profesionální angažovaností v práci. Tehdy pochopila, že je třeba všude být v jednotě s Kristem, že rovněž i naše práce má ukázat jeho přítomnost a lásku. Kristus, když se stal skutečným člověkem, se „nějak“ sjednotil s každým člověkem a je s námi v každé naší životní situaci. Povoláním světských lidí je zpřítomňování Krista ve světě prostřednictvím práce, modlitby, odpočinku a nesobecké služby druhým. Nebude to možné bez vytrvalé péče o duchovní život, zpovědi a eucharistie, bez umrtvování, ustavičné duchovní formace a dobrých skutků. Uvědomit si tuto pravdu bylo pro Janne jako nalezení záchraného kruhu na otevřeném moři. ▶

Rodina: Zármutek - pokračování katecheze ze str. 2

► Silná a jednoznačná konstatování svatého Josemarií Escrivá byla pro Janne tvrdá a náročná. Zvala k životu přítomnou chvíli, vedla k přijetí vlastní situace, poněvadž v ní je přítomen Kristus. Každý se může stát svatým, čili takovým, jakým Bůh chce, aby se stal. Je třeba jenom přijmout rozhodnutí a udělat to tady a teď, neodkládat to na zítřek.

Svatý Josemaría Escrivá psal, že jsou dva způsoby loupání brambor. První je samotné vykonávání činnosti loupání a druhý způsob - loupání brambor s vědomím plnění Boží vůle a vzdávání Mu chvály. Život křesťana je jednota - doma, v práci, v kostele. Proto máme Ježíšovi dovolovat, aby skrze nás proměňoval pohanský svět, ve kterém žijeme, na svět křesťanský.

Nejdůležitější volba

Roku 1997 Janne zavolal nový norský ministr zahraničí z křesťanskodemokratické strany a nabídl jí křeslo viceministryně. Byla mile překvapena tou nabídkou, kterou s radostí přijala. Funkci viceministryně zahraničních věcí zastávala do pádu vlády v březnu 2000.

To, co Janne na ministerské práci nejvíc zajímalo, bylo úsilí překonat vzájemné nepřátelství a nenávisť mezi národy. Vyjížděla s diplomatickými misemi na Balkán a do jiných ohnisek napětí ve světě. Uvědomovala si, že bez odpuštění není možné vybudovat trvalý mír. Ale tváří v tvář největším zločinům se odpuštění stává možným pouze v jednotě s Kristem, který nás činí schopnými života ve své lásce, ve shodě s Desaterem a s evangeliem. Jestliže však člověk Krista odmítne, tak vstoupí na cestu, která vede k největší tragédii, jakou je peklo egoismu, s roztáčející se spirálou nenávisťi a touhy po odvetě.

Janne ve svých četných vystoupeních zdůrazňuje, že naše časy připomínají dobu morální dekadence a pádu římského císařství. Křesťané jsou povoláni, aby byli „solí země“ a „světlem světa“ (srov. Mt 5,13-14) a aby bránili svatost rodiny, nerozlučnost manželského svazku a důstojnost každého člověka a jeho právo na život od početí až do přirozené smrti. Vždycky mají jít proti proudu, s velkou pokorou a s naprostou důvěrou v Krista se stavět proti barbarským zákonům povolujícím potraty, eutanazii, metody *in*

Pokaždé když rodina, která má zármutek, nachází sílu k zachování víry a lásky, jež nás sjednocují s těmi, které máme rádi, už nyní brání smrti v tom, aby si vzala všechno. Temnotě smrti je třeba čelit intenzivnější prací lásky. „Bože, buď naším světlem v temnotách,“ říká jedna z invokací večerní modlitby breviáře. Ve světle vzkříšeného Pána, který neopouští nikoho z těch, které mu Otec svěřil, můžeme odejmout smrti její „bodec“, jak řekl apoštol Pavel (1 Kor 15,55); můžeme

ji zabránit, aby otrávil náš život, zmařila naše city a uvrhla nás do nejtemnější prázdnoty. V této víře se můžeme těšit navzájem a vědět, že Pán přemohl smrt jednou provždy. Naši drazí nezmiželi do temnot nicoty: naděje nás ujišťuje, že jsou v dobrých a mocných rukou Božích. Láska je silnější než smrt. Proto je cestou umožňování růstu lásky její upevňování. A láska nás bude střežit až do dne, kdy bude každá slza setřena a „nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest“ (Zj 21,4). Necháme-li se udržovat touto vírou, může doznáný zármutek zrodit ještě silnější solidaritu v rodinných svazcích, novou otevřenost pro bolest jiných rodin, nové bratrství s rodinami, které se rodí a obrozují v naději. Rodit se a obrozovat se v naději - to nám dává víru. Chtěl bych však ještě zdůraznit poslední větu evangelia, které jsme dnes slyšeli. Jakmile Ježíš vrátí život mladíkovi, synovi matky, která byla vdovou, evangelium dodává: „Ježíš ho vrátil jeho matce.“ A to je naše naděje! Pán nám vrátí všechny drahé, kteří od

nás odešli, a my se s nimi znovu setkáme. Tato naděje neklame! Dobře si pamatujeme toto Ježíšovo gesto: „Ježíš ho vrátil jeho matce.“ Tak učiní Pán se všemi našimi drahými v rodině!

Tato víra nás chrání před nihilistickou vizí smrti stejně jako před falešnými útechami tohoto světa, aby křesťanská pravda „nebyla zaměňována za mytologie nejrůznějších druhů“ (Benedikt XVI., *Angelus* 2. listopadu 2008) a nepodlehla starým či novým rituálům pověry. Dnes je za-

potřebí, aby pastýři a všichni křesťané konkrétněji vyjadřovali smysl víry vzhledem k zármutku v rodině. Nesmí být popíráno právo na pláč - v zármutku máme plakat - také Ježíš „zaplakal“ a „byl hluboce dojat“ velkým zármutkem rodiny, kterou miloval (Jan 11,33-37). Spíše můžeme čerpat z jednoduchého a mocného svědectví mnoha rodin, které dovedly rozpoznat v tvrdém přejití smrti také bezpečné přejití ukřižovaného a vzkříšeného Pána a jeho neodvolatelný příslib vzkříšení mrtvých. Práce lásky Boží je silnější než práce smrti. A právě s touto láskou máme spolupracovat, stávat se jejími činorodými „komplici“ svojí vírou! A pamatujeme na ono Ježíšovo gesto: „Ježíš ho vrátil jeho matce“ - tak bude jednat se všemi našimi drahými i s námi, až se setkáme, a bude v nás definitivně poražena smrt. Je přemožena Ježíšovým křížem. Ježíš nás všechny vrátí do rodiny!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

vitro, ideologii gender. Pán Ježíš ujišťuje, že v boji s mocnostmi zla nejsme sami: „Ve světě budete mít soužení. Ale budete dobré mysli! Já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33)

Když Janne prožívala krizi víry, protože zanedbávala svůj duchovní život, zachránila ji tehdy zpověď a návrat ke každodenní modlitbě. Tehdy znovu přišla na to, že opravdový život existuje pouze ve sjednocení s Kristem. Vnitřní život je základem života vnějšího. Nemůže být rozdíl mezi vírou a životem.

Janne pochopila, že musí Kristu dovolit, aby utvářel její lidství, že **musí najít čas na každodenní modlitbu, poněvadž bez ní se duchovně odumírá a ztrácí se poklad víry.** Jenom když jsme naplněni Kristovou láskou, jsme schopni plodně pracovat a měnit sebe a svět. Je tedy zapotřebí tu nejdůležitější volbu, kterou je rozhodnutí se pro Krista, neustále potvrzovat vlastním životem, vytrvalou modlitbou a přijímáním Ho ve svátostech smíření a eucharistie.

Z *Mitujcie się!* 1/2015 přeložila -vv-

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (9)

Kapitola IX

Mariánský život má svou vznešenost z nejdokonalejšího spojení Marie s Bohem; jinak by byl nedokonalejší a vzdaloval by duši od Boha; Maria je – jakožto Matka Boží a nejvíce zbožštěná – víc než jakýkoliv jiný tvor jedno s Bohem.

Z toho, co bylo řečeno výše, je možno usuzovat, že mariánský život v Marii a pro Marii má veškerou svou důstojnost, vznešenost, slávu a dokonalost z Mariina nejvznešenějšího spojení s Bohem a z přebohaté účasti na božských charismatech, milostech, privilegiích, vlastnostech apod., které se jí dostalo bez počtu a míry před všemi ostatními tvory, a to jakýmsi nevýslovným a nám nepochopitelným způsobem.

Proto z kontemplace Marie, z lásky k ní, z jejího objetí a z těšení se z ní jakožto z té, která je takto zastíněna, ozářena a napojena božstvím a s Bohem tak vznešeně spojená, odvozuje tento mariánský život svou vznešenost a slávu. Odvozuje tak svou vznešenost z nevyčerpatelné propasti všeho dobra, totiž ze samotného Boha jakožto spojeného s Marií a s ní tvořícího jedno, když oba jednoduchou a nerozdělenou kontemplací, láskou a objetím rozjímá, miluje a objímá.

Jinak – bez této současné kontemplace Marie v Bohu a Boha v Marii, lásky k ní v něm a k němu v ní a těšení se z ní v něm a z něho v ní, jako by oba byli jedním – by mariánský život byl vykonáván způsobem hrubším a nedokonalejším. Po-

kud bychom totiž Marii rozjímali, milovali a objímali a projevovali jí něžnou lásku jako pouhému tvor, a ne jako sjednocené s Bohem a v Bohu, nutně by to působilo jen nějakou přirozenou lásku, buď smyslovou, nebo alespoň velmi s ní smíšenou, a následně vzdalovalo duši od Boha a vztahovalo k mnohému. Neboť jaký je předmět lásky, taková je i láska z něho vyplývající: když je předmět přirozený a smyslový, taková je také láska k němu; když je předmět nadpřirozený a božský, odpovídá mu láska k němu. Proto duše milující Marii má mít na zřeteli, aby svou lásku k ní postupně víc a více očišťovala, a tak jí prokazovala nejčistší lásku jako té, která je v Bohu nejvznešenější a nejdokonalejší láskyhodná a je blaženými v nebi i samotným Kristem a Bohem skutečně milována.

Abychom to mohli lépe převést do praxe, bude dobré pochopit, z jakého důvodu je milovaná Matka více spojená s Bohem, více ozářena Boží podstatou a má větší účast na božských vlastnostech a dokonalostech než všichni, a to i největší svatí či andělští duchové. A důvod toho spočívá v tom, že se jí od Boha dostalo důstojnosti, aby ve svém panenském lůně přijala věčné Slovo Otce, které v ní devět měsíců přebývalo. Proto Bůh její přirozenost, tělo a duši tak zbožštil a učinil božskými, tak prostoupil, tak úplně k sobě přitáhl, tak se sebou spojil a tak v sebe přetvořil a proměnil, a to na základě nerozlučitého pouta vzájemné sjednocující lásky sebe k ní a jí k sobě. Zbožná duše tak mů-

že Marii jako jednu s Bohem a v Bohu co nejhodněji chápat jako předmět své láskyplné kontemplace, sjednocující lásky a pokojného těšení se. V tomto smyslu může žít mariánsky v Marii a pro Marii a zároveň božsky v Bohu a pro Boha.

Zbožná duše je k tomu přitahována a povzbuzována, když ji Bůh ráčí osvětlit jistým světlem, aby očima víry, jaksi osvěcenými, viděla a poznala, jakou vznešeností, nevýslovnou slávou, mocí a autoritou oslavil Bůh svou Matku, jak ji ustanovil rozdělovatelkou všech svých milostí, božských charismat a slitování a jak ji také jako svou Matku oděl svými božskými dokonalostmi a tak spojil se svou podstatou, že se milující duši zdá být takřka jedno s Bohem. A jak toto všechno bylo patřičné, aby zde byla určitá úměrnost mezi Matkou a Synem. Proto zbožná duše nemůže být přesvědčena, že se v milované Matce nachází jednoduché spojení s Boží podstatou, jaké je v jiných svatých, nýbrž ve shodě s vnitřním světlem, které jí vnukl Bůh, vidí, že milovaná Matka je jakýmsi jiným a nevýslovným způsobem jednou s Bohem. Je celá zbožštěna, takže v určitém smyslu může být nazvána a je bohyní, nakolik se skrze milost zdá být tím, čím je Bůh svou přirozeností. Jestliže vpravdě říkáme o svatých: „*Já jsem řekl: »Jste bohy, všichni jste syny Nejvyššího«*“⁽¹⁾ o co více přísluší milované Matce, že se v určitém smyslu nazývá a je bohyní?⁽²⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu

„De vita mariae-formi et mariana in Maria propter Mariam“

(Antverpiae: typis Marcelli Parys, 1671)

přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pán žně, aby poslal dělníky na svou zeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: »Pokoj tomuto domu!« Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine

na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: »Přiblížilo se k vám Boží království!«“

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 82[81],6.

⁽²⁾ Ze samotného textu otce Michaela je patrné, že se jedná o označení Marie za „bohyní“ skutečně jen „v určitém smyslu“: Má-li každý omilostněný člověk účast na Boží přirozenosti a na Božím životě, platí to i o Marii jako „milostiplné“ v mimořádném smyslu. To, co Bohu přísluší v absolutní plnosti a na základě přirozenosti, má Maria mimořádnou účastí. [pozn. překl.]

Svatá církev – církev hříšníků

Neomylná svatost církve je pravdou víry. Ale hřích v církvi existuje a lidé v ní mohou bloudit. Co je tedy pravda?

Katolický spisovatel Paul Claudel, věřící od svého obrácení během vánočního večera v roce 1886, jako by tvrdě poháněl církev před soud, když ji nechává v jednom ze svých děl samotnou promlouvat: „Poslouchej jenom, co oni říkají: Ó, ty nejkrásnější ze všech žen!... Tak označují mne, katolickou církev roku 1945! Nejkrásnější ze všech žen! Pohlédněte na ni, oděv z kamene, z hudby, z milosrdenství, nebo ze slov, nebo z myšlenek, který je schopna si dnes zhotovit! Tato neobratná ozdoba v neobratné napodobenině těch laických ozdob, jako jeptiška, která patří svému stavu jenom napůl! Tato kněžna zemi se stala poplatnou světu. Pryč je od dcery Sionu všechna její okrasa. Nečistota lpí na jejích nohou.“ (*Sebrané spisy*, VI, 690)

Ale nejenom v roce 1945 se mu zdá být církev málo v úctě: „Nejinak tomu bylo ve starých dobrých časech, všichni ti biskupové a kardinálové, kteří vzbuzovali pohoršení: Retz, Dubois, Alberoni, Tencin. Tito vzájemně spolu bojující, prodejní, oddaní pití, hýřiví biskupové.“ (689) Člověk by se mohl v církvi zklamat!

Proč? Problém se dá ukázat na jednoduchém, i když poněkud nepřesném příkladu „nároku“ a „skutečnosti“. V tomto smyslu můžeme stále znovu slyšet, kde „církev“ selhala nebo kde na ni věřící vrhli špatné světlo, protože v konkrétním životě nedosáhli výšky křesťanské morálky. Někdy se v ní zmýlili také velmi přesvědčení křesťané a odpadli k sektám. Pohled na dnešní církev se jim nezdá být v souladu s pravou církví Ježíše Krista.

Jak se tedy jeví církev? Velmi často přesně tak, jak ji Claudel popisuje! Proč? První základní odpověď zní: Protože to tak svým způsobem musí být. Základní slovo Pánovo v podobenství to naznačuje: „Běda světu pro pohoršení! Je zajisté nevyhnutelné, že dochází k pohoršením, ale běda člověku, skrze něhož pohoršení přichází!“ (Mt 18,7)

Církev vzešla jako nové stvoření z kříže a zmrtvýchvstání Pána. Proto ale, i když

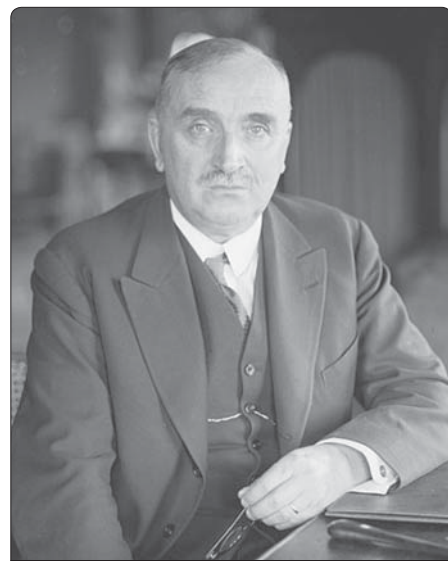
není ze světa, byla do světa posazena, a proto na ni ještě působí jeho agonie.

Nebyla moc satanova zničena Kristovým křížem a zmrtvýchvstáním? Ano, ona je přemožena! Bůh ale hledá lásku člověka. V určitém smyslu to činí více při vykoupení než při díle stvoření. Svätý Augustin říká: „Ten, který tě stvořil bez tebe, tě neospravedlní bez tebe!“ Bůh chce naše spolupůsobení, naši spolupráci! Přitom jde o osobní vztah mezi Stvořitelem a tvorem. Nám byla propůjčena velká důstojnost, takže se nemůžeme neúčastnit na svojí spásě. Lesk naší důstojnosti může ale vyblednout, svoboda může být zneužita. V tomto čase na zemi jsme stále pokoušeni, ať špatnými sklony, nebo Odpůrcem. Andělé se mohli a museli rozhodnout pro Boha nebo proti Bohu na základě svého jasného poznání jako čistě duchovní bytosti v jednom jediném aktu. Člověku je ale dán čas, protože jeho poznání není tak jasné jako u andělů. Je mu dán čas, aby hledal Boha jako cíl a štěstí svého života a našel ho. V průběhu času ale zůstává osobní svatost členů církve stále ohrožena.

Není tedy církev, protože se skládá z mnoha hříšníků, svatá, nýbrž jenom na cestě ke svatosti? Ne! „Církev... je podle naší víry nezrušitelně svatá.“ (*Lumen gentium* 39) Jako svatá patří církev Bohu, je tedy zcela čistá, bez poskvrny, bez vrá-

Kristus je Velekněz Nového a Věčného zákona, Učitel a Král. Církev vykonává tyto tři úřady ve zplnomocnění od svého Pána. Tak mluvíme o kněžském, učitelském a pastýřském úřadu.

Paul Claudel (1868–1955) byl francouzský spisovatel, básník a diplomat. Byl považován za zástupce „Renouveau catholique“, hlavního literárního katolického hnutí, které vzniklo ve Francii.

sek nebo jiných chyb. (srov. Ef 5,27) Odkud pochází tato svatost? Pochází jediné a pouze od Pána. Tato právě uvedená věta víry je přímým následkem učení církve jako tajemného Těla Kristova, jejíž hlavou je sám Bohočlověk. Papež Pius XII. píše: „Kristus Pán dává církvi účastnit se na svém nadpřirozeném životě, proniká jejím celým tělem svojí božskou silou a živí a udržuje jednotlivé členy podle hodnoty, kterou v těle zaujímají.“ (Encyklika *Mystici Corporis*)

Vykoupení, nové stvoření, nám dává tedy jednota s Pánem, která nás činí silou svojí svatosti věčnými syny Božími, v Duchu Svatém posvěcenými adoptivními Božími dětmi. Silou tohoto posvěcení (nazýváme ji posvěcující milostí) jsme schopni přinášet opravdové plody svatosti. Už jsme řekli, že snahy po svatosti na zemi jsou stále ohroženy, pak platí také, že v plodu svatosti nachází své nejvyšší vyjádření lidská spoluúčast na spásě. Tak chápeme církev jako „plnost a doplnění Vykupitele“ (Pius XII., MC, a Benedikt XVI., 22. 9. 2011). Svatost církve je v určitém smyslu už uskutečněna v neblahoslavenější Panně a Matce Boží Marii, protože její tělo a duše odrážejí její svatost navěky.

Svatost církve se ukazuje také v jejích úřadech. Tak je svatý především její kněžský úřad, proudí přece do něho Kristovými

▶ svátostmi život, takže se církev stává stále více „společenstvím života s Ježíšem Kristem a mezi lidmi navzájem“ (Benedikt XVI., *tamtéž*).

Její učitelský úřad je svatý. Skrze něj je opravdu „ochránkyní a učitelkou zjeveného Slova“ (Vat. I). Konečně je svatý její pastýřský úřad a má pravomoc vést svěřené lidi bezpečně na cestě ke svatosti. Současní nositelé úřadu mají podíl na těchto úřadech Kristových také tehdy, jestliže by oni sami žili v omylu nebo v neřestech (toho ať je Bůh chrání).

Ve věrouce o mystickém těle je zřejmé „ztotožnění Pána... se svou církví“ (Benedikt XVI., *tamtéž*). Jenom ve společenství tohoto těla proudí k nám svatý život Kristův. Toto platí také tehdy, když sekty zastávají učení Kristovo v čistší podobě a žijí příkázání zdánlivě přesvědčivěji. „Povstanou totiž nepraví kristové a nepraví proroci, kteří budou konat veliká znamení a divy, takže by oklamali, kdyby to bylo možné, dokonce i vyvolené.“ (Mt 24,24)

Zeptejme se na tomto místě ještě jednou: Proč je církev svatá na zemi stále ještě církví hříšníků? Má to snad nějaký smysl v Božím plánu spásy (nehledě na svobodnou vůli člověka)?

Principiální struktura poslání Kristova zůstává tak stále poznatelná: Pán volá jako lékař hříšníky k obrácení! (srov. Lk 5,32) „Gaudeat peccator – Hříšníku, zaraduj se, protože jsi pozván k odpuštění.“ (Lev Veliký) Církev je svatá a hnusí se jí hřích, ale není elitním klubem, který by upadal do nebezpečí samospravedlností. Obrací se s otevřeností svého Pána k ubohým a slabým. Žije přitom ze síly svého Pána a svých nejušlechtlejších členů, světců.

Tak přicházíme ke vzájemnému působení, které existuje v církvi mezi svatostí a hříchem. Hříšník je „nemocný úd Ježíše Krista“ (Pius XII., MC). To znamená, že on církvi jako společenství svatých objektivně působí škodu. U hodnostáře může hřích úřad silně zatemnit, ale nezkaží jej úplně (to znamená k absolutní škodě věřících), pokud jej zastává. Škody sice vznikají, ale církev zůstává stále tajemným tělem Kristovým a je svatá. Tyto popsané poměry znamenají ale na druhé straně také, že hříšník, dokud žije, je nesen touto nadpřirozenou společností a tím má přednostní místo k obrácení.

Podle koncilu z Tridentu je přinášena mešní oběť, aby obětí Ukřížovaného „mohla být k užítku spásonosná síla na odpuštění hříchů, kterých se denně dopouštíme“.

Pius XII. píše laskavě: „Ne každá vina, i když může být těžkým proviněním, je toho druhu, že má za následek rozštěpení víry, bludy ve víře nebo odpad od víry. Není takové povahy, že by člověka oddělovala od těla církve. Také hříšníci neztrácejí veškerý nadpřirozený život, když sice svým hříchem ztratili lásku a posvěcující milost, a proto se stali neschopnými k nadpřirozeným zásluhám, zachovali ale víru a křesťanskou naději a osvícení nebeským světlem, skrze vnitřní pohnutky Ducha Svatého jsou vedeni ke spasitelné bázni a k modlitbě a lítosti nad svým pádem.“ (MC)

Po koncilu v Tridentu se přináší oběť mše svaté, aby oběť na kříži „mohla být k užítku spásonosná síla na odpuštění hříchů, kterých se denně dopouštíme“. Církev tedy zprostředkuje Kristovo smíření a milosrdenství v čase, nepředjímá Boží poslední rozsudek! Lidí, kteří jsou daleko od Boha nebo v těžké vině, zahrnujeme do mše svaté. Nám samotným ale ukazuje tato oběť, že jsme stále těmi Pánem zachráněnými, kteří potřebují stálé obrácení.

V tomto světle se nemůžeme v církvi mýlit a Paul Claudel smí říkat následující slova: „A proto to vím!... Je ve mně nějaký hlas, který říká, že je pravda..., že jsem nejkrásnější ze všech žen! ... Tou jsem jen díky působení prstenu na mém prstu a této koruny na mojí hlavě. Nevěstou jsem jenom díky skutečnosti tohoto Ženicha.“ (Sebrané spisy, VI, 690)

Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 3/2015 přeložil -mp-

Fragment hlaholské Bible v Košicích

V Košicích se nachází vzácný dokument našich slovanských dějin – fragment hlaholské Bible z 15. století, který je jedním z pouhých deseti zachovaných. Hlaholice je písmo, které na naše území přinesli v 9. století sv. Cyril a Metoděj, ale pak se dlouhou dobu nepoužívalo.

O tom Marek Rímský, archivář Centra spirituality Východ-Západ Michala Lacka, říká: „Znalost tohoto písma si odnesli potom jejich žáci zpět na Balkán a až ve 14. století se znovu objevilo zásluhou Karla IV., který při jedné ze svých cest na Balkáně potkal benediktinské mnichy, kteří sice sloužili svoje mše v latinském..., ale používali i staroslovanský církevní jazyk.“

Lucie Korečková: „Karel IV. pozval benediktiny do svého království, kde jim vybudoval emauzský klášter. V naší době mimořádný a vzácný nálezný podle archiváře kdysi sloužil jako obyčejný obal.“

Marek Rímský dodává: „Je to jeden útržek. Je to jeden pergamen oboustranně popsaný, který sloužil jako přebal knihy.“ Ve středověku se velmi často stávalo, že jedna kniha jakoby dosloužila a pro současného uživatele ztratila význam, a tak použil jeden list jako obal jiné knihy.

Fragment našli na spišské faře kolem roku 1920 a je ze sedmé kapitoly Matoušova evangelia. „Osmdesát let byl tento pramen citován jako nezvěstný. Nyní se našel. Je jeden z deseti. Kromě toho z těchto deseti je vlastně jediný, který přináší evangelní text. Ostatních devět fragmentů není součástí evangelií, ale jiných částí Bible,“ doplňuje Marek Rímský.

A Lucie Korečková dodává: „Přesnou cestu fragmentu hlaholské Bible až do dnešní doby neznáme, jelikož spisy spišské fary, z kterých bychom se mohli dozvědět více, jsou zničeny. V uvedeném roce 1920 fragment objevil jezuita Štefan Kramář a právě jeho osobní fond je součástí archivu Centra spirituality.“

Podle Rádio Košice a TS KBS

Bratr Eliáš o životě v Iráku

Otiskujeme zajímavý rozhovor slovenského cestovatele s českým mnichem, který se uskutečnil v Lady Monastery v Alkoshi v dubnu letošního roku.

Bratr Eliáš (Mirek) je mnich původem z Čech, momentálně působící v Iráku, v křesťanském městečku Alkosh. Pro duchovní povolání se rozhodl už na střední škole. Několik let strávil ve Francii a v Izraeli, nějakou dobu také v Egyptě, až ho touha po poznání nejstarší křesťanské kultury přivedla do Iráku, jedné z nejproblématictějších oblastí v současnosti.

Peter Gregor (autor rozhovoru) je občasný cestovatel, který třikrát navštívil území severního Iráku (v letech 2012, 2014, 2015) a pohyboval se tam v mnoha oblastech, kam cizinec zavítá opravdu jen zřídka. O život, historii (zejména tu nedávnou od vzestupu Saddáma Husajna) a politiku Iráku se živě zajímá ve volném čase.

* * *

Mirku, řekni, jak ses dostal do Iráku a co je tvým posláním?

Do Iráku jsem se dostal letadlem. (úsměv) Historie mého příchodu je na delší vyprávění, zkusím to zkrátit. Několik let jsem strávil ve Svaté zemi, kde jsem se začal zajímat o aramejský jazyk, historii chaldejské církve a o spisy mnichů z této oblasti. Poté, co se o tomto mém zájmu dozvěděli představení z chaldejské církve, poslali mě vyzkoušet si práci s chudými v Káhiře. Tak jsem se zkontaktoval s jedním mnichem v Římě, až jsem nakonec v podstatě skončil tam, kde jsem chtěl – v klášteře Lady Monastery zde v Iráku. Co je mým posláním? (Po chvíli váhání.) Především svědčit ve svém životě, že Bůh je živý a že se zjevil v Ježíši Kristu jako láska. Víš, dlouhá léta a zvláště nyní je situace v Iráku taková, že většina křesťanů odchází, já zůstávám.

Tvoje duchovní činnost spadá pod záštitu chaldejské církve. Kdo jsou to chaldejci a kde všude je můžeme najít?

Asyrsko-chaldejská církev vznikla v 1. století v době, kdy apoštolové začínali s evangelizací, především v synagogách. V té době se jinde prakticky nedalo kázat. Aramejščina – jazyk chaldejské církve (a jazyk Ježíše Krista) tehdy slouži-

la podobně jako teď angličtina a dalo se ji dorozumět až na území dnešní Indie. Dějiny církve známe zejména z období Římské říše, ale historie chaldejské církve se vyvíjela jinak. Můžeme o ní hovořit jako o skutečně východní církvi. Už od počátku byli vyznavači chaldejské církve pronásledováni, proto máme z oblasti Blízkého východu mnoho zpráv o mučednících. Taktéž se křesťanství v této oblasti nestalo nikdy státním náboženstvím. Až v 17. století se chaldejská církev připojila k Římu – po několika pokusech. V současnosti (stejně jako v minulosti, jen o mnoho méně) můžeme věřící hlásící se k chaldejské církvi najít zejména v Iráku, kde je sedm biskupství, v Iránu – tři biskupství, v Turecku – jedno biskupství, v Sýrii – jedno biskupství. Větší množství chaldejských křesťanů se nachází také v Libanonu, ale to jsou utečenci. Chaldejci jsou však roztroušeni všude po světě, nejvíce jich je v Evropě (zejména ve Švédsku a Francii), ale i v USA.

Pověz mi něco o klášteře zde v Alkoshi. Jak funguje, o co (či o koho) se stará? Kolik klášterů můžeme v současnosti najít v Iráku?

Kláster patří pod chaldejský řád svatého Antonína a svatého Hormizda a byl postaven v 19. století. V klášteře lze najít sirotčinec pro chlapce, ale slouží především jako místo povzbuzení, tak důležité pro křesťany v Iráku. Dává práci více lidem, podílí se na organizování různých slavností, například slavnosti sv. Hormizda, kdy se schází mnoho křesťanů z okolí. O tom, kolik klášterů se v Iráku nachází, nemám ponětí. Mnohé kláštery byly díky Islámskému státu přetvořeny na mešity anebo z nich udělali vězení.

Před rozhovorem jsme si povídali o tom, jak by život v klášteře a jeho činnost mohly lépe fungovat. V čem vidíš největší mezery?

Jednoznačně zde (i v celé chaldejské církvi) chybí duchovní formace. Můžeme hovořit o množství řeholníků, kteří nevědí, co je to řeholní život. Bylo by rovněž třeba změnit mentalitu lidí, která je více-

Bratr Eliáš (Mirek)

méně uzavřená kvůli mnoha letům diktatury, jež vládla v Iráku. To je ale něco, co se těžko vysvětluje a ještě hůře mění. Mám takový pocit, že lidé zde v Alkoshi by se měli otevřít ne více světu, ale lidem žijícím tady v okolí. Cítím, že zde rovněž schází kontakt s živým Kristem.

Mirku, kdo vás podporuje? Stát, církev, jednotlivci? Jak vidíš budoucí směřování křesťanské komunity v Alkoshi a okolí?

Stát určitě něco přispívá, ale neznám detaily, jsem pouhý mnich a o tyto věci se starají jiní lidé v klášteře. Zda něco dává církev, to také nevím, s jistotou ale mohu říci, že máme mnoho dobrodinců ze zahraničí. Jde většinou o lidi z Alkoshi, kteří v zahraničí zbohatli a neváhají přispět na chod kláštera. Jak vidím budoucí směřování komunity na tomto místě? Tedy, mnoho lidí odtud odchází, někteří se vrací, ale spíše odcházejí.

Jak trávíš svůj den? Neschází ti kontakt s domovem?

Den trávím především modlitbou, čtením a studiem jazyků. Mnoho věcí záleží na mně, jak si je zorganizují, v tom mám volnost. O tom, zda mi schází kontakt s domovem, už ani nepřemýšlím. Víš, jsem pryč z domu už 15 let, zvykl jsem si tedy na samotou. Čas, který jsem ale strávil mimo domov, byl velmi přínosný, protože jsem si skutečně začal vážit svojí vlasti, tradice a celkově české mentality, která sice není nejdokonalejší, ale je naše.

Chápu, že tvůj život je hlavně o hledání duchovna a duchovní zvěsti, ale vzpomeň aspoň něco, co ti během dne udělá radost.

Těší mě, když se lidé v mém okolí usmívají a já mohu k těm úsměvům přispět

► i svojí maličkostí. Jsou to také úsměvy dětí, procházky o samotě, kde nikdo není, zhlédnutí nějakého dobrého filmu (hlavně s historickou tematikou z Dálného východu), který mě pohladí po duši.

V současnosti se všude o Iráku hovoří jako o konfliktní zóně plné bojovníků z Islámského státu. Jak je to ve skutečnosti? Je tvoje místo působení v přímém ohrožení Islámským státem? Co se změnilo oproti jaru loňského roku, kdy Islámský stát neměl ještě takovou moc?

No, v srpnu 2014 tady v městě téměř nikdo nebyl, nebezpečí bylo příliš blízko. Pár rodin zde zůstalo a několik lidí bylo ochotných bránit město do konce. Když nebezpečí pominulo, vrátilo se zpět méně lidí, zato však přibýlo utečenců z okolních vesnic, které obsadil Islámský stát. (Například Tel Skuf a Bakufa jsou pod kontrolou kurdské armády, ale nikdo z obyvatel ve vesnicích nebydlí. Batnaya a Tall Kayf jsou pod kontrolou Islámského státu, původně nejpočetnější křesťanské město Karakosh je úplně vyprázdněné.) Běžnou praxí bývá,

Bratr Eliáš spolu s autorem textu Peterem Gregorem v městě Sulaymaniyah

že do obsazených oblastí se přesune obyvatelstvo z jihu a zabere veškerý majetek.

Nesmíme ale zapomenout na jezidy, kteří jsou na tom snad ještě hůře než křes-

ťané, protože křesťany Islámský stát nikdy systematicky nevyvražďoval (pokud se nebudeme o obětech během bojů), vždy jim nabídl volbu: buď přestoupí na islám, zaplatí daň, anebo odejdou bez šance něco si ze svých domovů vzít. Jezídi častokrát nepřišli jen o domovy, ale i o životy, jelikož mnoho muslimů (zejména těch radikálních) považuje jezidy za vyznavače ďábla, ačkoliv to není vůbec pravda (dokonce mají slovo ďábel zakázané i vyslovovat). V jejich víře jsou zahrnuty prvky křesťanství, islámu a zvyků před nástupem monotheistických náboženství.

Mám-li hovořit o tom, zda je Alkosh v přímém ohrožení Islámského státu, tak řeknu, že ne, ale kdyby se rozhodli pokračovat směrem na sever (o což se už pokoušeli, ale byli zatlačeni), Alkoshi by se pravděpodobně nevyhnuli. Vloni, v době, kdy jsi přijel (jaro 2014), byla situace stabilizována, i když ve vzduchu bylo cítit napětí.

Děkuji za rozhovor.

Ze slovenštiny přeložil -dd-

Krista nepovažujeme jenom za učitele

Co odlišuje Krista ezoteriků od Krista katolické víry

Mnozí křesťané převzali ezoterické názory. Domnívají se, že jsou s vírou slučitelné, vždyť také ezoterici mluví o Kristu. Následující rozhovor nám může pomoci k rozlišení.

Jak se postavit ke skutečnosti, že se také v ezoterice mluví o Kristu?

P. Clemens Pilar: Je třeba ukázat, v čem spočívá rozdíl mezi Kristem z Bible a Kristem v ezoterice. V Bibli volá Ježíš lidi ke vztahu, který vede ke spáse. V ezoterice naproti tomu je rozhodující nauka. Ježíš tam nevystupuje jako Vykupitel, který vykoupil lidi svým utrpením na kříži a svojí smrtí, nýbrž jako největší učitel všech dob, jako vynikající mistr, který dává lidem pokyny na duchovní cestě, nebo jako člověk, který se očistil mnoha reinkarnacemi (převtělením). Stále se zdůrazňuje: Je vzorem nebo učitelem, jak je možné jít cestou sebezbožštění. V gnostickém chápání je Kristus světlá bytost z božského světa, která má v člověku probudit to božské, co je vázáno na hmotu, aby znovu povstal do božského – ale poznáním správného učení nebo osvětlením.

Je Ježíš, v tomto chápání, jedinečnou historickou osobností, nebo nějakou reinkarnací?

P. Clemens: To se různě liší. Jsou směry, které říkají, že Ježíš je avatar, který se už vyskytoval v různých podobách. Třeba jako Krišna, potom přišel jako Ježíš a později jako Mohamed... Někdy v budoucnu přijde jako Maitreya. Kromě toho existuje také varianta, že je sice jedinečnou bytostí, ale nezemřel na kříži, nýbrž byl sundán z kříže a vyléčen. Odešel do Kašmíru nebo do oblasti Himaláje. Tam prý čeká až do velké změny časů, aby se vrátil s jinými velkými učiteli...

Je možné chápat ezoteriku jako druh nadřazeného uvažování, které si podle libosti vybírá z různých náboženství, také z křesťanství?

P. Clemens: Že se Kristus vyskytuje v ezoterice, je pochopitelné. Ezoterikové

se mu nemohou vyhnout, protože je rozhodující náboženskou postavou. Oni si sice vybírají ze všech velkých náboženských tradic, sami se ale vidí nadřazení nad nimi. Z konkrétních uvažovaných náboženství chtějí lidi vyvést a přivést k „prapůvodní pravdě“, protože náboženství jsou nedokonalá nebo jsou skrytými formami nábožnosti. A k těmto patří prý také křesťanství. Církev údajně přinesla nesprávné učení o Kristu: On prý není Spasitel na kříži, nýbrž velký učitel.

Kristus tedy ne jako Bůh, který se stal člověkem, nýbrž osvětlený člověk?

P. Clemens: To závisí na tom, jak to ezoterik právě podává. Jeden bude říkat, že byl osvětleným člověkem, který byl osvětlenější než ostatní, a teď může učit a ukazovat cestu moudrosti. Jiní říkají, že se tady ukazuje opravdu to božské – ale jenom aby se lidem vysvětlilo, že mají ta-

ké podíl na božství: pomáhají probudit v sobě vlastní Kristovu podstatu, aby nakonec splynuli úplně s božským. Podso-
vá se myšlenka, že ve mně dřímá Kristova podstata – a já ji musím sám uskutečnit.

Má tento jejich „Kristus“ nějakého Otce?

P. Clemens: Nemá. Pro tohoto Krista není protějškem Bůh Stvořitel. Ne vztah, ale dialog je rozhodující. Také konečným cílem není společenství, nýbrž osvětlení. Rozdíl mezi ezoterickými cestami a cestou Bible spočívá často v malých rozdílech. Pro nás je důležité, že se Bůh stal člověkem, aby člověk byl povýšen. A my se máme stát Božími dětmi, úplně sjednocenými s ním. Máme být dokonalí, jak je také Otec v nebi dokonalý. Ezoterika naproti tomu učí, že by se měl člověk jaksi k božství nafouknout: tak uskuteční své zbožštění. V křesťanství zbožští lidi vztah k Bohu, v ezoterice se musí člověk sám jako Bůh uskutečnit. Kristus je pak duchovní učitel, který umožní lidem osvětlení. Ale není Vykupitelem. Proto může ezoterik také říci, že si může vybrat učitele, který mu nejvíce vyhovuje. Protože jeden má spíše vztah k osobě Krista, druhý k osobě Buddhy, třetí zase k nějakému hinduistickému božství... Jak dosáhne osvětlení, je jedno...

Pro normálního křesťanského „spotřebitele“ je toto všechno velmi zamotané. Jak má všechno toto prohlédnout?

P. Clemens: Toto zmatení souvisí také s tím, že mnoho křesťanů nerozumí skutečně své víře. Mísí se u nich víra a pověra. Pro mnohé je Bůh také něco jako nebeský úřad, který pomůže, když má člověk nějaký problém. Člověk provádí určité obřady, odříkává nějaké modlitby, zapaluje svíčky... – ale člověk nehledá vztah k Bohu. A přitom je rozhodující následování Krista, aby skrze něho dospěl ke společenství s Bohem a jinými lidmi, aby byl spasen. Podle Ježíše je Bible Božím důkazem, že se daří společenství: „Všichni mají být jedno..., aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ Ne, že člověk dostává zázračné síly nebo osvětlení, nýbrž že se daří společenství. To je pro církev rozhodující. Rozhodující je živá víra, která je poznat ze vztahu.

Mnozí křesťané se považují za členy nějakého náboženského společenství, třeba

*P. Clemens Pilar COP
je generálním představeným
řádu kalasantinů.*

římskokatolického – a nikoliv tolik za lidi, kteří vstoupili na cestu následování Krista. Nebylo tomu na začátku jinak? Chtěli učedníci zakládat nějaké nové náboženství?

P. Clemens: Je s podivem, že raní křesťané nejdříve odmítali typicky náboženské vnější znaky. Mladá církev přijímala své pojmy často ze světského prostředí: mluví o presbyterovi, o starším – to jsou světské pojmy. Také episkop, dohlížitel, obránce. Obřadní oblečení bylo odmítáno. Nestavěli žádné nové chrámy. Ježíš přece řekl, že přijde čas, kdy nebudou uctívat Boha na určitých místech, nýbrž v duchu a v pravdě. Toto všechno přineslo křesťanům pověst, že jsou nenáboženská. Brali vážně, že je Bůh přítomen: kde jsou dva nebo tři shromáždění... Rozhodující je, že Ježíš Kristus je v jejich středu.

Vnější náboženské projevy vystupovaly silněji do popředí na přechodu od antiky do středověku také u křesťanů. Pro lidi stojící mimo je dnes kostel jako místo shromáždění mnoha variant náboženství: muslimové mají mešity, buddhisté pagody – křesťané kostely. Buddhističtí mniši jsou oblečeni v oranžovém, katoličtí faráři v černém...

Společenství přetrvávající delší čas potřebuje ale také formy...

P. Clemens: Samozřejmě. Celosvětové společenství potřebuje bezpodmínečně společné formy. Jinak to ani nejde. Nebezpečným se ale stane, když se začnou zamě-

ňovat podstata a vnější formy. Vzpomeňte si: Mnozí lidé se zhrozili, když papež Pavel VI. odložil tiáru. Mnozí se pohoršili nad tím, jak papež František zachází s některými insigniemi a znaky – a přitom se vrací v mnohém k původu evangelia.

Jde o zpětnou úvahu při nové evangelizaci?

P. Clemens: Dnes je jistě rozhodujícím problémem správné zvěstování Krista. Že není v první řadě učitelem, nýbrž Vykupitelem a že jde o vztah k němu.

Zvěstujete primárně Krista jako zachránce světa?

P. Clemens: Ano, jako Boha, který se stal člověkem, který přišel zachránit svět a přivést lidi k opravdové lidskosti. To stojí v kontrastu s ezoterikou, která se domnívá, že člověk musí překonat to lidské a čistý duch by měl vystoupit do božského. My hlásáme opak: Bůh přichází jako člověk k člověku, aby se člověk odvážil být člověkem. Bude jako člověk spojen s Bohem – a ne až potom, když odloží svoje člověčenství.

Jste představeným řádu, který se angažuje silně misijně. Všímate si, zda lidem záleží na tom, když je Ježíš Kristus hlásán?

P. Clemens: Ano. Ale je obtížné dostat se k těm, co stojí mimo. Pokud ale vnese-
me do kostela živé zvěstování, pak pozorujeme správné vanutí. Potom se setkáme se zážitky, které začínají slovem „Aha!“. Námí hýbe ale otázka: Jak dosáhneme k těm mnohým, kteří už nepřijdou? Zde musím říci: Tady půjde o předávání od člověka k člověku. To znamená vydávat svědectví, zvat: v rodině, v zaměstnání, ve volnočasových aktivitách...

Tedy apel na laiky?

P. Clemens: Bezpodmínečně. Lidé dneška jsou unaveni ideologiemi, ale přesto jsou hledající. Rozhlížejí se po hodnověrných svědcích. Kdyby se mohli setkat s hodnověrnou společností, mělo by to zvláštní váhu. Papež František a papež Benedikt to říkali stále znova: měli bychom evangelizovat přitažlivě. K tomu je zapotřebí uvedených společenství, která svítí jako město na hoře.

*Z VISION 2000 - 2/2015
přeložil -mp-*

Propagandou proti církvi (16)

Během německé okupace zhy-
nulo rukama okupantů 5 bis-
kupů, 1863 diecézních kněží
a 63 alumnů, 239 řeholníků bylo umu-
čeno v koncentračních táborech, 218 by-
lo zastřeleno, 123 zahynulo jinou smrtí.
V době války zahynulo německýma ru-
kama 289 polských řeholnic (32 v kon-
centračních táborech). Nejvíce polských
duchovních (1393) bylo vězněno v ně-
meckém koncentračním táboře Dachau.
Z nich 750 toto utrpení nepřežilo. Pou-
hých 52 bylo propuštěno. Polští kněží
byli rovněž vězni v Auschwitz-Birkenau,
v Mauthausenu a v Sachsenhausenu.

K nejostřejším protikatolickým repre-
sím docházelo na územích bezprostřed-
ně přivtělených ke III. říši (Velkopolsko,
Pomořany a lodžská oblast). Počet zloči-
nů spáchaných na kněžích dosahoval ob-
rovského počtu.

V diecézi wrocławské vyvraždili
49 % duchovních, v chełmské 48 %, v lo-
džské téměř 37 %, v poznaňské 31 %. Na
polském Pomoří (diecéze wrocławská
a chełmská) z 690 kněží národní soci-
alisté uvěznil (podle dosud nezpřesně-
ných údajů) 460 duchovních. Z nich by-
lo 214 zavražděno (vyvraždili mj. celou
kapitulu při katedrále v Pelplinu). Zbylé
kněze vyhnali do oblasti Generálního gou-
vernementu (cílově plánovali z polských
území bezprostředně připojených k Říši
vysídlit do Generálního gouvrenementu
přibližně 80 % katolických duchovních).
Do roku 1940 zůstalo v Pomořanech
v pastýřské službě sotva 20 kněží.

Polská církev byla pronásledována
nejenom na územích bezprostředně
připojených k Německu. Jenom ve
varšavské diecézi zavraždili národní
socialisté za poslední války 212 ka-
tolických kněží. Podobnou politiku
vůči polskému duchovenstvu vedla
III. říše také ve východních oblas-
tech bývalé republiky, obsazených
Němci po 22. červnu 1941. Stačí
připomenout události z 31. červen-
ce 1943, kdy gestapo uvěznilo 11 ře-
holnic sester z kongregace Svaté ro-
diny z Nazareta, které žily ve svém
klášteře v Nowogródku. Příštího dne
byly všechny sestry zastřeleny.

„Symboly polské nenávisti“

Německé okupantské mocnosti vyvíje-
ly značné úsilí, aby vymýtily katolické sym-
boly z veřejného prostoru, zvláště ty, kte-
ré – podle jejich úsudku – byly důkazem
spojení katolicismu s „polským naciona-
lismem“. Jedním z prvních činů němec-
kého vedení v tomto směru bylo v říjnu
1939 zničení pomníku Nejsvětějšího Srd-
ce Ježíšova v centru Poznaň (dnes Mic-
kiewiczovo náměstí), který byl postaven
roku 1932 ze sbírek obyvatel Velkopol-
ska na znamení vděčnosti za nezávislost
získanou Polskem. Ovšem podle A. Grei-
sera byl pomník *Sacratissimi Cordi* „sym-
bolem polské nenávisti“.

„Příkladný nacista“ u toho ovšem ne-
končil. Za jeho vlády ve Velkopolsku ma-
sově ničili kříže a kapličky u cest. Stejně
tak hromadně uzavírali katolické kostely.
Z 441 svatyní poznaňské arcidiecéze bylo
pro Poláky přístupných pouhých 30 a pro
Němce (katolíky) 15; v samotné Pozna-
ni dovolili polským katolíkům užívat jen
dva kostely a německým katolíkům zůstal
k dispozici pouze jeden kostel.

Charakteristická byla Greiserova reak-
ce na kritické ohlasy přicházející dokonce
i z Německa na jeho radikální antikatic-
koku politiku v „Zemi Warty“. „Příkladný
nacista“ považoval svůj bezohledný anti-
katolicismus nejenom za důkaz své ideo-
logické čistoty, ale za propustku do no-
vé doby a objasňoval, že „Führer mě sem

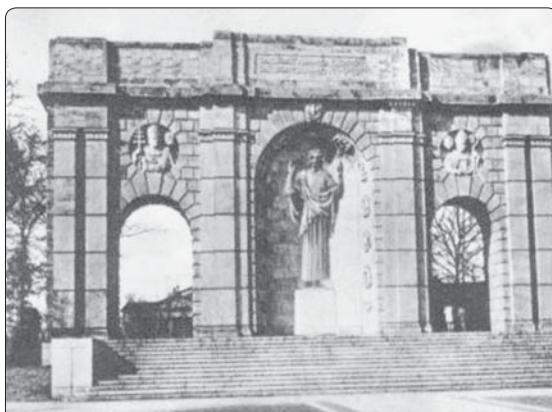
Obraz Matky Boží v Čenstochové

neposlal proto, abych za pomoci vedení
státu chránil zežloutlé obrazy svatých, ale
abych z tohoto území učinil zemi budou-
cnosti pro německý národ. A ty starosvět-
ské pomníky tomu překážejí; jen samot-
ná jejich přítomnost je políčkem do tváře
německému obyvatelstvu.“

Hned na počátku své správy (v říjnu
roku 1939) Greiser prohlásil: „Německá
síla musí proudit na východ po nejnověj-
ších cestách Adolfa Hitlera, po autostrá-
dách, (...) nejlepšími nákladáky a nej-
rychlejšími letadly.“ Částečný podíl na té
„novodobosti“ mohli mít také Poláci (ti,
kteří přežili) – zbaveni „zežloutlých obra-
zů svatých“ a „starosvětských pomní-
ků“, neboť mohli pracovat na stavbě
autostrád, a tak modernizovat sebe
i „Zemi Warty“.

„Odluka církve od státu v okupovaném Polsku“

Program, jak z okupovaného Vel-
kopolska učinit „pokusné pole národ-
ního socialismu“, měl rovněž svůj
právní aspekt vzhledem ke vztahu
státu k církvi. Takže Greiser neče-
kal na oficiální Hitlerovo rozhodnutí
(k tomu došlo v červnu roku 1942)
o tom, že se polských zemí připoje-
ných k Německu nebudou týkat roz-
hodnutí obsažená v konkordátu uza-
vřeném říši s Apoštolským stolcem

Pomník Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, postavený
v roce 1932 ze sbírek Velkopolanů jako výraz
vděčnosti za získání nezávislosti Polska a zničený
nacisty v roce 1939.

Evropský parlament přijal kontroverzní zprávu Noichl

Evropský parlament schválil zprávu Marie Noichlové (341 pro, 281 proti, 81 se zdrželo) o strategii Evropské unie pro rovnost mezi muži a ženami na období po roce 2015. Europoslanci tak zcela ignorovali hlasy desetitisíců Evropanů, kteří varovali před pošlapáváním principů subsidiarity a mnoha zákeřnými ideologickými požadavky, které zpráva obsahuje. Při hlasování o této iniciativě německé socialistické poslankyně vyšlo najevo, že si Evropský parlament osvojil pravomoci členských států v oblasti zdravotnictví nebo vzdělávání a mj. volá po zavedení práva na potrat jako jednoho ze základních lidských práv.

Obsah zprávy Noichl není však ničím novým. Podobný obsah měly nedávne zprávy Estrela a Lunacek, které však byly odmítnuty. Zpráva Estrela byla zaměřena především na interrupce, zpráva Lunacek chtěla zajistit veškerá možná práva homosexuálním osobám. Nebyly to však jen tyto zprávy, které usilovaly v posledních měsících o totéž... Zpráva Noichl však přinesla i nové věci. Nepokrytě se v ní už operuje s gendeorovou ideologií a doslova se žádá zavádění rodových kvót, aby bylo určeno, kolik bude mužů a kolik žen. Je až neuvěřitelné, že se ve zprávě objevuje bod, který říká, že tradiční rodové stereotypy a tradiční struktury rodin mají negativní vliv na zdraví!

Znamená schválení této zprávy, že tlak Evropské unie na všeobecné zavedení rodové rovnosti, práva na potrat, možnost změnit si pohlaví... sílí? Podle slovenských europoslanců Branislava Škripka a Anny Záborské, kteří hlasovali proti schválení zprávy Noichl, se tento tlak skutečně stupňuje. Podle Anny Záborské je schvá-

lení zprávy důsledkem změněné skladby europoslanců: „Voliči volí poslance, kteří mají jiné názory, než měli poslanci před možná dvěma či třemi roky, že se složení parlamentu změnilo ve smyslu podpory takových zpráv anebo takových názorů, které představuje zpráva Noichl. Čili to jsou poslanci, kteří nejen že si neváží života, ochrany života, neváží si rodiny, ale dokonce ani nerespektují evropské smlouvy a nerespektují to, že některé otázky, některé oblasti jsou svrchovanou pravomocí členského státu.“

Jedním z témat, které zpráva přináší, je úloha ženy a muže, úloha matky a otce – umožnit ženě po porodu co nejrychlejší nastoupení do práce, nedostatečné využívání otcovské rodičovské dovolené... K tomu Anna Záborská říká: „Nechápu jedno. Jak může někdo nazvat to, že žena je také matkou, když má děti, jako tradiční rodový úkol. Vždyť toto patří k její přirozenosti. Toto patří k jejímu poslání. A vidíme, kam se naše společnost dostává, když jsme to přestali respektovat, když mateřství ztratilo svoji vážnost. Já mluvím i o významu role otcovství. Ale tím, že rozdělíme domácí práce padesát na padesát mezi muže a ženy, to podle mě nepřidá na vážnosti ani mateřství ani otcovství. Uděláme z toho jedno sociální inženýrství, které jsme poznali v období komunismu.“

Důležitá jsou i doporučení Evropského parlamentu související s přijetím zprávy Noichl. Jedním z nich je výzva Evropské komisi, aby podporovala členské státy při zabezpečování kvalitních, geograficky přiměřených a snadno dostupných služeb v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, bezpečných

a legálních interrupcí a antikoncepce, jakož i všeobecné zdravotní starostlivosti. K tomu Branislav Škripek dodává: „Pokud chceme toto učit naši mladou generaci, tak si myslím, že všechno to vede k tomu, abychom se zaměřili na tělo, tělesnost, radovánky a užívání. A dokonce jsem to už objevil v některých materiálech, že tito lidé, kteří toto co nejvíce preferují, hovoří o tom, že toto je přece radost z lidského života, toto si máme užít. Myslím si, že to je natvrdo zaměřeno jen na tělesnost a na individualitu člověka, tedy vůbec zde nehovoříme o žádných jiných pohledech na to, co je to rozvoj, harmonický rozvoj člověka.“

Hrubým porušením kompetence Evropské unie pak je, i podle slov obou citovaných europoslanců, výzva parlamentu ke Komisi a členským státům, aby realizovaly programy sexuální výchovy na školách a zabezpečily poradenství a přístup k antikoncepci pro mladé lidi.

Po takovémto jednání Evropského parlamentu se přímo nabízí kritická slova Anny Záborské, která pronesla po hlasování o zprávě Noichl: „Právě díky takovýmto projevům bohorovné ignorance narůstá mezi lidmi nedůvěra vůči Evropské unii. Protože není možné věřit někomu, kdo využije příležitost k tomu, aby nedodržel dohodnutá pravidla.“ A my můžeme ještě i dodat: „Jen těžko lze věřit někomu, kdo vědomě popírá přirozený Boží řád světa.“ Modleme se za celou Evropu i za celý svět, aby nedošel zkázy postavením se proti Bohu, ale aby změnil své smýšlení a obrátil se.

Použité zdroje:

Rádio Lumen a RC Monitor

▶ v roce 1933, a na vlastní zodpovědnost se ujal „organizování církevních záležitostí“ na jemu podléhajícím území.

Dne 13. října 1941 byl publikován *Dekret o sdruženích a církevních organizacích v Zemi Warty*. Ve Velkopolsku uznával existenci pouhých čtyř církví – tří protestantských a „církev římskokatolické německé národnosti v Zemi Warty“. Dá se říci, že tímto se Greiser snažil o vytvoření nové církve, schizmatické vůči Římu – název uvedený v dekretu byl nejlepším zdůvodněním. Informoval jed-

noznačně, že takto zkonstruovaná „římskokatolická církev nad Wartou“ nebyla určena pro Poláky.

Co je třeba podotknout, tak zdůrazněná Greiserova politika v církevních otázkách se realizovala pod heslem „odluky církve od státu“. Začalo se od toho, že všechny fungující církve nad Wartou byly zbaveny právní samostatnosti a jejich status byl omezen na status soukromých sdružení. Tak tyto záležitosti řešil zmíněný Greiserův dekret. Znamenalo to kromě jiného, že z hlediska státního práva

byl vstup do kterékoliv církve možný pouze po dosažení plnoletosti. Od této doby mohl být veškerý majetek v držení křesťanskými církvemi v oblasti řízené Greiserem ze dne na den zkonfiskován.

Na podkladě zvláštního dekretu – z 19. srpna 1941 – se výuka katecheze na školách v okupovaném Velkopolsku měla týkat pouze německých dětí od 10 do 18 let a neměla se konat jinde než v prostorách školy.

Z Miłujcie się! 1/2015 přeložila -vv-

Pondělí 6. 7. 2015

6:05 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 V pohorách po horách – Radhošť 6:50 Charita ve středu (14. díl) 7:55 Přijeme si ... 8:10 Don Rua – nástupce 8:35 Laičtí misionáři v IQUITOS 9:05 Poselství svatých: František z Assisi 9:15 Jak si mě našel Antonín z Padovy 10:00 Národní eucharistický kongres 2015 11:05 Krajané z Gerníku 11:40 Sedmihlásky – Maličká su 11:45 Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Záznam recitálu Slávka Klecandra a Oborohu 12:50 Nágáland – Domorodci a víra 13:15 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:50 Velké ticho v Poličanech 14:10 Pan profesor 14:35 Žijeme mezi vámi 14:55 Proplout Svatou zemí 15:05 Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte 16:00 V souvislostech (105. díl) 16:20 Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires 16:45 Kněz zpívající reggae 17:00 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 17:20 Ars Vaticana (29. díl) 17:30 Přijeme si ... 17:50 Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle 17:55 Sedmihlásky – Maličká su 18:05 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 18:15 Papež František v Jižní Americe: mše svatá ze svatého Božího milosrdenství v Guayaquil [L] 20:10 Klapka s ... (63. díl): Zdeňkem Kopkou 21:15 Na koberečku – Speciál s Malým princem 21:25 Terra Santa News: 1. 7. 2015 21:45 Credo – výstava Diecézního muzea v Sankt Pölten 22:05 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život mistra Jana Husa (2. část) 23:35 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:10 Život zvířeti 0:50 Malování jehlou.

Úterý 7. 7. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 6:15 Čtvero ročních dob, Antonio Vivaldi 7:25 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:55 Pod lampou: Islámský stát 10:00 Budu pomáhat: Tamtamy, o.p.s. 10:10 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život mistra Jana Husa (2. část) 11:40 Sedmihlásky – Maličká su 11:45 Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 12:15 Příběh o Žofii 13:00 Léta letí k andělům (64. díl): Jáchym Jaroslav Šimek – premonstrát a opat želivského kláštera 13:25 Ars Vaticana (29. díl) 13:40 V pohorách po horách – Radhošť 13:50 Hlubinami vesmíru 14:30 Jde o život (1. díl): Hlavně chtít odvážně a moc 16:10 Naše Prémontér 17:10 Přijeme si ... 17:30 Papež František v Jižní Americe: mše svatá z Quito [L] 19:05 Sedmihlásky – Maličká su 19:10 Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. 19:20 Děti Haiti 19:35 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 [P] 20:00 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 20:55 Terra Santa News: 1. 7. 2015 21:20 Pan profesor 21:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 22:00 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 22:10 Večer chval 23:30 Poselství svatých: František z Assisi 23:45 Jak potkávat svět – s šéfredaktorem stanice Český rozhlas Vltava Lukášem Hurníkem.

Středa 8. 7. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 6:20 Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte 7:15 Krajané z Gerníku 7:50 Kříž a půlměsíc 8:20 Na pořadu rodina – Rodina a politika 9:25 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 9:40 Příběh o Žofii 10:25 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (114. díl): „Domovina“ 11:45 Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Klapka s ... (63. díl): Zdeňkem Kopkou 13:55 Řeckokatolický magazín 14:20 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 14:45 Na koberečku – Speciál s Malým princem 15:00 Poselství svatých: František z Assisi 15:10 Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini 15:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 16:00 Mwebare kwija – Klinika v buši 16:15 Zprávy z Věčného města: 3. 7. 2015 16:30 Papež František v Jižní

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Americe: návštěva Sv. otce v domově pro seniory [L] 17:30 Papež František v Jižní Americe: setkání Sv. otce s kněžími, řeholníky a bohoslovci ve svatyni El Quince [L] 18:35 Sedmihlásky – Maličká su 18:40 Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. 18:50 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:20 Terra Santa News: 8. 7. 2015 [P] 19:35 Přijeme si ... [P] 20:00 Jde o život (2. díl): Modlitba I. 21:35 BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – o exorcismu 21:55 Noční univerzita: Ing. Julius Kahanec – Lokální pronásledování, nebo globální válka proti křesťanům? [P] 22:50 Kněz zpívající reggae 23:05 Má vlast: Bludov 0:15 Jak potkávat svět – s profesorem Dušanem Holým a jeho vnukem, klavírním virtuosem Dušanem Holým.

Čtvrtek 9. 7. 2015

6:05 Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires 6:25 Terra Santa News: 8. 7. 2015 6:40 BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – o exorcismu 7:00 Misie na živo – Dobrovolníci v Keni – sirotčinec a škola českými očima 8:05 Být tanečnicí 8:25 Příběh o Žofii 9:10 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 10:05 Cvrlikání 11:15 Budu pomáhat: Sdružení pro záchranu Malostranského hřbitova [P] 11:25 Přijeme si ... 11:40 Sedmihlásky – Maličká su 11:45 Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Čtvero ročních dob, Antonio Vivaldi 13:25 Jak si mě našel Antonín z Padovy 14:10 Don Rua – nástupce 14:35 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 15:00 Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník 15:30 Laičtí misionáři v IQUITOS 16:00 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 16:15 V pohorách po horách – Radhošť 16:25 Přijeme si ... 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 18:15 Animované biblické příběhy: Lazar žije 18:45 Sedmihlásky – Maličká su 18:50 Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe 19:00 Hlubinami vesmíru 19:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (64. díl): Folklorní tančírna – Uherskohradištsko 21:25 Putování po evropských kláštorech: Františkáni v Amsterdamu: spiritualita u dálnice [P] 22:00 Papež František v Jižní Americe: setkání Sv. otce s kněžími, řeholníky a bohoslovci ve škole Dona Boska v Santa Cruz [L] 23:30 Papež František v Jižní Americe: Světové setkání lidových hnutí v Expo Feria v Santa Cruz [L] 0:20 Mwebare kwija – Klinika v buši 0:35 Vatican magazine (822. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu.

Pátek 10. 7. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 6:20 Kulatý stůl – Zlo ve světě i v nás 8:00 Don Bosco, světec, který hrával fotbal 8:25 Kříž a půlměsíc 8:50 Malování jehlou 9:05 Noční univerzita: Ing. Julius Kahanec – Lokální pronásledování, nebo globální válka proti křesťanům? 10:00 Na koberečku – Speciál s Malým princem 10:10 Klapka s ... (63. díl): Zdeňkem Kopkou 11:15 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 11:40 Sedmihlásky – Maličká su 11:45 Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přijeme si ... 12:20 BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – o exorcismu 12:40 Princ, který si vybral Dona Boska 13:25 Ars Vaticana (30. díl) 13:40 Záznam recitálu Slávka Klecandra a Oborohu 14:25 Mnišství

– příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 15:20 Barva lásky 15:50 Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires 16:15 Zpravodajské Noeviny: 7. 7. 2015 16:30 Děti Haiti 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference: v Brně [L] 18:10 Mwebare kwija – Klinika v buši 18:25 Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balonku [P] 18:35 Putování po evropských kláštorech: Františkáni v Amsterdamu: spiritualita u dálnice 19:10 Krasohled (17. díl) 19:40 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 [P] 20:00 Noemova pošta: červenec [L] 21:40 Přijeme si ... 22:00 Vezmi a čti 22:15 Jak potkávat svět – s básníkem Františkem Novotným a hercem Ludkem Munzarem 23:35 Hlubinami vesmíru 0:20 V pohorách po horách – Radhošť 0:30 Zázrak v prelese.

Sobota 11. 7. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 6:15 Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro 6:20 BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – o exorcismu 6:40 Kulatý stůl: Věk – dar, nebo přítěž? 8:15 Poselství svatých: František z Assisi 8:25 Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník 8:55 Sedmihlásky – Maličká su 9:00 Animované biblické příběhy: Lazar žije 9:35 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 9:55 Mwebare kwija – Klinika v buši 10:10 CSA Třešť 2014: přednáška 11:35 Strání – obec pod Javorínou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:15 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 12:55 Přijeme si ... 13:10 Cvrlikání 14:20 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 14:35 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (64. díl): Folklorní tančírna – Uherskohradištsko 16:00 Duchovní malby (1. díl): Anděl 16:25 Terra Santa News: 8. 7. 2015 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 18:10 Katedrála 18:25 Sedmihlásky – Maličká su 18:30 Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balonku 18:40 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 19:35 Respite finem 20:00 Cesta k andělům (83. díl): Alexander Tomský 20:55 Budu pomáhat: Sdružení pro záchranu Malostranského hřbitova 21:00 Outdoor Films s Petrem Horkým 22:35 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 22:45 V pohorách po horách – Jizera 23:00 Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte 23:55 Záznam recitálu Slávka Klecandra a Oborohu 0:35 Nágáland – Domorodci a víra.

Neděle 12. 7. 2015

6:15 Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires 6:35 Ars Vaticana (30. díl) 6:45 Děti Haiti 7:00 Velké ticho v Poličanech 7:25 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (64. díl): Folklorní tančírna – Uherskohradištsko 8:50 Don Rua – nástupce 9:15 Na koberečku – Speciál s Malým princem 9:30 Cvrlikání 10:40 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 11:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference v Brně [L] 12:40 Verbuňk, příběh na celý život 12:55 Lidé, kteří milují život 13:25 Zprávy z Věčného města: 10. 7. 2015 13:40 Cesta k andělům (83. díl): Alexander Tomský 14:30 Budu pomáhat: Sdružení pro záchranu Malostranského hřbitova 14:40 Mwebare kwija – Klinika v buši 14:55 Noční univerzita: Ing. Julius Kahanec – Lokální pronásledování, nebo globální válka proti křesťanům? 16:00 Papež František v Jižní Americe: mše svatá z Campo grande di Uguazú v Paraguayi [L] 18:20 Poselství svatých: Thomas Merton 18:30 Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády 19:00 Sedmihlásky – Čerešničky, čerešničky 19:05 Animované biblické příběhy: Nebeské království [P] 19:35 Přijeme si ... [P] 20:00 Vatican magazine (823. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Violoncellový recitál 22:05 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 23:00 Papež František v Jižní Americe: setkání Sv. otce s mládeží na pobřeží Costanera v Paraguayi [L] 0:25 Ars Vaticana (30. díl) 0:35 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 0:45 Respite finem.

Léto a podzim v **Loretě Rumburk** patří **česko-německé výstavě POVĚSTI A PŘÍBĚHY POUTNÍCH MÍST ŠLUKNOVSKA / SAGEN UND BEGEBENHEITEN IN WALLFAHRTSSTÄTTEN IM SCHLUCKENAUER GEBIET**. Unikátní autorská výstava je určena rodinám s dětmi a těm, kdo mají rádi regionální pověsti. Zatímco předchozí výstavy o sakrální architektuře regionu přibližovaly historii poutních míst a křížových cest Šluknovska, nová výstava dává **od 7. července 2015** prostor obrazovému ztvárnění pověstí. Symbolické putování za sakrální architekturou regionu seznamuje s pověstmi o vzniku šesti poutních kaplí a vybraných křížových cest. Výstava nabízí 12 komiksů na 20 výstavních panelech o rozměrech 60x80 cm. Autorem kreseb je Petr Herold, texty připravil Rostislav Krivánek. Dětské návštěvníci mají k dispozici výtvarný koutek, pracovní listy a čtecí lavičky. V ambitu Lorety Rumburk je výstava k vidění **do 31. října 2015**. Přístupná je **od úterý do soboty od 10.00 do 17.00 hodin**. **Vstupné je 50 a 25 Kč**. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk za podpory Ministerstva kultury. **Vernisáž výstavy se uskuteční v úterý 7. července 2015 od 17.00 hodin**. Součástí slavnostního zahájení výstavy je vystoupení hudebního kvarteta Ámos, které přiblíží duchovní písni regionu.

Více informací sdělí: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz. Internet: www.loretarumburk.cz.

BÝT SAMA SEBOU

Prázdninový týdenní interaktivní kurz pro dívky ve věku 12-18 let zaměřený na získání zdravého sebevědomí dospívajících a uvědomění si svoji jedinečnosti, v souladu s morálními učením katolické církve.

Témata: osobnost, komunikace, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, zdravá výživa, kadeřnictví a kosmetika spolu s praktickými ukázkami líčení.
Konkrétní termíny, přihlášky a další informace na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou.php>.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **EXERCICIE PRO VŠECHNY s P. Janem Szkanderou**, spirituálem arcibiskupského kněžského semináře, které se uskuteční ve dnech **23. 8. – 29. 8. 2015**. Téma: **Čtnosti v příbězích**. Program začíná v neděli 23. 8. v 17 hodin a končí v sobotu 29. 8. ve 13 hodin. **Přihlásit se lze do 17. 8. 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Farnost Postřelmov pořádá **PRÁZDNINOVOU POUŤ DO MEDŽUGORJE A K MOŘI**. Zvezme všechny, kteří mají rádi Pannu Marii a koupání v moři. **Odjezd z Postřelmova je v neděli 2. 8. 2015 v 16 hodin. Příjezd je v pondělí 10. 8. 2015 v ranních hodinách**. Je třeba si vzít vlastní stan do kempu, jídlo, na ubytování asi 42-60 € (3 noci v kempu po 10 € a 3 noci v Medžugorje na ubytování po 10 € nebo opět pod stanem po 4 €), na autobus 2100 Kč, kapesné a ostatní dle uvážení. **Přihlásit se můžete a další informace získáte** na faře v Postřelmově na tel. 583 437 113.

P. Vladimír Jahn

Liturgická čtení

Neděle 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1-3a
Ž 117(116),1,2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 2 Kor 4,1-2,5-7

Ev.: Lk 10,1-9

Pondělí 6. 7. – nez. památka sv. Marie Goretti

1. čt.: Gn 28,10-22a

Ž 91(90),1-2,3-4ab,14-15ab

Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)

Ev.: Mt 9,18-26

Úterý 7. 7. – ferie

1. čt.: Gn 32,23-33

Ž 17(16),1,2-3,6-7,8+15

Odp.: 15a (*Ve spravedlnosti uzmím, Bože, tvou tvář.*)

Ev.: Mt 9,32-38

Středa 8. 7. – ferie

1. čt.: Gn 41,55-57; 42,5-7a,17-24a

Ž 33(32),2-3,10-11,18-19

Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)

Ev.: Mt 10,1-7

Čtvrtek 9. 7. – nez. památka sv. Augustina Žao Ronga a druhů

1. čt.: Gn 44,18-21,23b-29; 45,1-5

Ž 105(104),16-17,18-19,20-21

Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 10,7-15

Pátek 10. 7. – ferie

1. čt.: Gn 46,1-7,28-30

Ž 37(36),3-4,18-19,27-28,39-40

Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

Ev.: Mt 10,16-23

Sobota 11. 7. – svátek sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1-9

Ž 34(33),2-3,4+6,9+12,14-15

Odp.: 2a (*Ustavičně chci velebit Hospodina.*)

Ev.: Mt 19,27-29

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ČERVENCE 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 7.		PO 6. 7.		ÚT 7. 7.		ST 8. 7.		ČT 9. 7.		PÁ 10. 7.		SO 11. 7.			
Antifona	1722	1941	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1754	1975		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1420	1595	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1426	1602		
Antifony	1421	1595	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1756	1976		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1421	1596	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1756	1977		
Antifona k Zach. kantiku	1421	1596	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1427	1603		
Prosby	1422	1596	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1757	1977		
Závěrečná modlitba	1422	1597	1426	1601	954	1067	970	1084	986	1601	1002	1120	1427	1603		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	890	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	792	890		
Antifony	1422	1597	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	1422	1597	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1759	1979		
Závěrečná modlitba	1422	1597	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1427	1603		
Nešpory:																
SO 4. 7.																
Hymnus	1423	1598	1423	1598	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	1719	1937	1424	1599	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	1719	1937	1729	1947	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	1424	1599	1424	1599	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	1420	1594	1424	1599	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	1425	1600	1425	1600	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	1422	1597	1422	1597	1426	1601	963	1077	980	1095	996	1601	1012	1130	704	795
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

TRÉNINK PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK

Jitka Suchá • Odpovědná redaktorka Dita Váchová

Praktická publikace poskytuje soubory návodů k procvičování dlouhodobé i krátkodobé paměti, slovní zásoby, soustředění, myšlení v souvislostech, logického myšlení a matematických schopností. Jednoduché i náročnější úkoly jsou rozděleny do jednotlivých kapitol podle toho, která mozková funkce je převážně trénována. Čtenář je může samostatně plnit a poté si zkontrolovat řešení podle klíče. Kniha obsahuje rovněž stručný teoretický úvod o kognitivních funkcích, návody, jak uchovat mozek co nejdéle svěží, a také kapitulu o různých technikách rozvíjení paměti s názornými příklady.

Portál, s. r. o. • Druhé vydání • Brož., A5, 204 stran, 255 Kč

JEN V LÁSCE PŘEŽIJEME

Jiřina Prekopová • Z němčiny přeložila Iveta

Macháčková • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Moderní člověk si přivykl na různé způsoby prožívání rodinného života a rodinných svazků. Rozpad rodin a zakládání nových je už téměř standardem západního světa, závazky na celý život a pevné partnerské vztahy se už nenosí. Znamá rodinná terapeutka a spisovatelka v této knize ukazuje, že by tomu tak být nemuselo a že láska na celý život je možná. Předkládá srozumitelné rady a úvahy, které vycházejí z přirozených zákonů, které jsou pro investici zvanou rodina klíčové: zájem o druhého, schopnost odpuštění, každodenní projevy zájmu.

Portál, s. r. o. • Brož., 130x200 mm, 152 stran, 209 Kč

DĚTI JSOU HOSTÉ, KTEŘÍ HLEDAJÍ CESTU • VÝCHOVA A RESPEKTOVÁNÍ DÍTĚTE

Jiřina Prekopová, Christel Schweizerová • Z němčiny přeložila Kristina Lišková • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Návod pro rodiče, jak doprovázet své děti na cestě k dospělosti. Vychovávat dítě znamená respektovat jeho dětskou osobnost se všemi jejími zvláštnostmi a bezpodmínečně ho přijmout. Autorky společně shrnuly své dlouholeté zkušenosti do příručky určené všem rodičům, kteří chtějí ze svých dětí vychovat osobnosti se svobodným, tvořivým myšlením, silnou vůlí a odolností, optimistickým životním postojem a schopností milovat.

Portál, s. r. o. • Vydání sedmé
Brož., 130x200 mm, 150 stran, 195 Kč

KAŠTÁNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ

Napsal a nakreslil Hynek Schuster

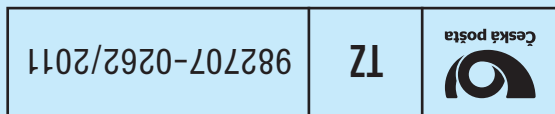
Pohádková kniha Hynka Schustera (nar. 1966) připomíná klasické české knihy pro děti. Příběhy pohádkového klučiny Kaštánka si zamilují děti už od tří let. Autor nezakrývá inspiraci velkými jmény české dětské literatury a vytvořil originální českou knihu zasazenou do ryze českého prostředí. Svě příběhy doprovodil poutavými barevnými i černobílými ilustracemi. A kdo že je vlastně Kaštánek? „Takový stromový mužíček – to je vám veliká, převeliká vzácnost. Narodí se jednou za dlouhých sto let. Když se kaštany líhnou ze svých ostatných postýlek, většinou se nic nestane. Spadne-li však kaštan na kouzelný bílý křemínek, probudí se v něm skrytý život a z kaštanu se narodí mužíček, nebo spíše klučina. Malý, maličký, ale chytrý a moc zvědavý...“

Martin Leschinger - Flétna
Váz., 204x289 mm, 112 stran, 225 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že vydávající redakce je v souladu s církevními předpisy. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugaň aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.